

Els veïns de Santa Bàrbara escolliran diumenge si volen la planta de compostatge

Els preocupen les filtracions a l'aquífer, però l'empresa explica que és justament per evitar-ho

Detall de l'espai on s'ubicarà la planta de compostatge de Santa Bàrbara. FOTO: JOAN REVILLAS

MARINA PALLÁS CATURLA
SANTA BÀRBARA

Aquest diumenge els veïns de santa Bàrbara votaran en una consulta popular si volen o no la planta de compostatge projectada al terme municipal.

Promoguda per l'empresa Ecompost de l'Ebre, la planta preveu tractar 25.000 tones anuals de gallinassa per convertir-les en compost orgànic comercialitzable per a l'agricultura ecològica. El projecte es troba en aquests moments pendent de l'autorització

de la Ponència Ambiental del Consell Comarcal del Montsià.

El projecte va encendre l'alarma de molts veïns, que s'hi van oposar i van presentar fins a 681 al·legacions en contra. Ara també s'han constituït com a Associació mediambiental de veïnatge de Santa Bàrbara (AMEVESABA).

El portaveu Enric Lange va expressar ahir que portaran el cas al Síndic de Greuges i que el posicionament contrari del veïnat ha de servir per llançar un missatge cap a administracions i empreses davant possibles instal·lacions fu-

tures en una zona que, consideren, ja ha complert la seva quota d'instal·lacions de gestió ambiental, com l'abocador pròxim del Mas de Barberans.

Els contraris al projecte defensen que la planta podrà perjudicar els aquífers de la zona. El Grup d'Estudi i Protecció dels Ecosistemes Catalans (GEPEC), juntament amb la Plataforma Salvem lo Montsià, dona suport a les reivindicacions dels veïns del poble. «La seua ubicació pensem que no ha estat encertada, a sobre d'un dels aquífers més impor-

nants de Catalunya, a la Plana de la Galera, amb extensió de gairebé 360 km²», exposa GEPEC. També la quantitat de residus preocupa els veïns i el grup ecologista: «al projecte inicial s'indicava una quantitat de residus de 40.000 tones a l'any, i per tant segons la legislació vigent, la llei 20/2009, tot aquest volum requereix una autorització ambiental. Tot i això al mes d'agost l'empresa Ecompost de l'Ebre va presentar un annex en què baixaven la previsió inicial de 40.000 tones a 25.000 tones, rebaixant així els

requeriments legals d'una autorització ambiental a una llicència ambiental que és molt més lleugera des del punt de vista de requeriments ambientals», exposen. «Amb això ens preocupa que el promotor demani 40.000 tones inicialment, i pel fet que la legislació li obliga a fer una quantitat d'estudis i seguiments per aquest volum de residus, cosa que implica no un any sinó diversos anys de tràmits, s'hagi modificat automàticament la previsió inicial de la quantitat a tractar anualment».

Davant d'aquests arguments, l'enginyer agrònom Josep Ramon Sainz, assessor del projecte, explica que el concepte de planta és diametralment oposat al que pensen els veïns. «Precisament al voltant de la planta hi haurà una disminució dels nitrats als aquífers», declara. «Es fa la planta per evitar que hi hagi aplicacions de les dejeccions directament al terra. Farem una reducció del problema de la filtració dels nitrats que contaminen els aquífers». L'objectiu de la planta, segons Sainz, és fer un compost ecològic d'alta qualitat «i per a la gent d'aquí».

«Allò no serà cap abocador, ni una planta de biogàs, ni una planta de purins...», etziba, tot concretant que hi haurà un espai amb

**Diumenge estan cridats
uns 3.200 veïns, però
el resultat de la consulta
no és vinculant**

formigó completament impermeable, a més de basses per a la pluja.

Segons l'assessor, la planta no només treballarà amb fems d'aus, sinó que es barrejarà per crear el compost amb altres subproductes agrícoles –per fermentació aeròbica– com la palla, residus de poda, estella, les oliasses de les cooperatives o fangs de depuradores de residus alimentaris. No s'admetran purins de porc o fangs provinents de residus industrials o urbans.

La idea final del projecte és comercialitzar compost per a conreu ecològic als agricultors de la zona on actualment, assegura, no existeix cap empresa que ofereixi aquests adobs, el preu dels quals s'encareix considerablement pel transport.